A°. 1833. N°. 33.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 16 Maart.

FRANKFORT, den 12den Maart.

Volgens brieven uit Konstantinopel, van den 11den Februarij, te Belgrado ontvangen, zou *Mehemed-Ali* de volgende punten als grondslag zijner vredes-onderhandelingen met de Porte opgegeven hebben: 1.) Zelfstandigheid — maar door de opperheerschappij der Porte bepaald. 2) Erfelijkheid der waardigheid van regent in *Mehemed-Ali's* geslacht, over de gezamenlijke tot dus verre door hem bestuurde landen, met bijvoeging van Syrie 3.) Verbindtenis der Porte tot betaling eener aanzienlijke geldsom, als schavergoeding voor de oorlogskosten. — Als *Mehemed-Ali's* voorslagen werkelijk van dien aard zijn, gelooft men, dat zij nog aanleiding tot vele bedenkingen zullen geven.

Van den 13den Maart.

In een artikel, van den Mein gedagteekend, wordt tegengesproken, het onlangs verspreide gerucht, dat er een voorstel zoude gedaan zijn, ten einde het voorzitterschap van de Duitsche bondsvergadering voortaan bij beurten tusschen de Oostenrijksche en Pruissische gevolmagtigden te verdeelen

— In de Wurtembergsche kamer der afgevaardigden is den 11den dezer weder over de boodschap der regering, met betrekking tot een door den heer *Pfizer* gedaan voorstel, betreffende de besluiten der Duitsche bondsvergadering, beraadslaagd. Vrij algemeen schijnt men deze boodschap af te keuren, welke door velen als een inbreuk op de vrijheid der beraadslagingen wordt beschouwd. Sommige leden hebben er op aangedrongen, om het besluit op deze boodschap uit te stellen; maar de kamer heeft met 53 tegen 31 bepaald, dat zulks niet zoude geschieden.

Bij herhaling heeft reeds het gerucht geloopen, dat de Wurtembergsche kamer der afgevaardigden zouden ontbonden worden.

PETERSBURG, den 2den Maart.

Het officiele dagblad behelst heden het volgende: « Sedert het sluiten van het traktaat van Adrianopel zijn meer dan drie jaren verloopen, gedurende welke Rusland in zekerheid de voordeelen genoot, welke deze roemvolle vrede aan hetzelve verschafte. — Aan hare beloften getrouw, heeft de Ottomansche Porte achtervolgens de jegens ons aangegane verbindtenissen vervuld De schavergoeding, welke zij aan onzen handel verschuldigd was, werd ten bepaalden tijde voldaan. De eerste betalingen van de oorlogsbelasting zijn geschied. De vrije scheepvaart, bij het traktaat van Adrianopel aan de vlaggen van alle natien gewaarborgd, is naauwgezet geëerbiedigd geworden, zoodat de handel op de Zwarte Zee het vertrouwen en de veiligheid verworven heeft, welke voor de welvaart der zuidelijke provincien van het rijk zoo onontbeerlijk zijn. Eindelijk mag het, ter eere der Porte, niet onvermeld blijven, dat zij, gedurende de ernstige gebeurtenissen, door den Poolschen opstand te weeg gebragt, voor de inblazingen der agenten van den opstand ontoegankelijk bleef; zij gaf aan de vriendschap van onze regering de voorkeur boven de trouwlooze beloften dezer lieden des onheils en des opstands, die toenmaals geheel openlijk tegen Ruslands gezag zamenspanden. Zoodanig was het gedrag, dat Turkije ten onzen opzigte in acht nam, en hetwelk zich ook onder de moeijelijkste omstandigheden niet verloochende. Voor zoo verre zij aan dit stelsel getrouw blijft, vereischt ongetwijfeld de loijaliteit van ons kabinet, gelijk mede het welbegrepen belang des rijks, om vrijmoedig tot het behoud van eenen staat mede te werken, die de door onze traktaten aan denzelven opgelegde verpligtingen eerlijk vervult. Deze beginselen strekken ten grondslag van 's Keizers besluiten bij het uitbarsten van den Egyptischen opstand Zoodra deze gebeurtenis ter kennis van Z. M. den Keizer kwam, gaf hoogstdezelve aan den Egyptischen consul te Alexandria last, om Egypte oogenblikkelijk te verlaten. Daarna werd de generaal *Murawief* met eenen bijzonderen last ten behoeve der Porte naar Alexandria gezonden. De Sultan hebbende laten blijken, dat hij, ingeval van nood, zich om hulp tot Rusland zoude wenden, gaf Z. M. de Keizer last, om, wanneer ten gevolge der voortgangen van de Egyptische armee, de veiligheid der hoofdstad, Konstantinopel, mogt bedreigd worden, een gedeelte der Russische vloot in de Zwarte Zee ter beschikking van den Sultan te stellen. Later, den 2den Februarij namelijk, ontving de Russische gezant te Konstantinopel eene nota van den reis-effendi, waarbij hij, ten gevolge der nieuwe bewegingen, welke *Ibrahim*-pacha maakte, formeel aanvraag deed om de zending van een eskader met 4 of 5000 landingstroepen, en buitendien om 25 of 30,000 man hulptroepen, die, van de oevers van den Donau ter verdediging van Konstantinopel zouden oprukken. De Keizer ontving deze aanvraag den 21sten Februarij, en denzelfden dag werd reeds last gegeven, om de veiligheidsmaatregelen, door den Sultan ingeroepen, te bespoedigen.

Na deze beschikkingen is nu ingekomen de tijding van de gewenschte gevolgen, welke de zending van den Russischen generaal *Murawief* naar Alexandria heeft gehad, en dat de Onder-Koning van Egypte besloten heeft, om zich aan den Sultan te onderwerpen en de vijandelijkheden te staken. Den 16den Januarij is het bevel daartoe in tegenwoordigheid van den generaal *Murawief* aan *Ibrahim*-pacha afgezonden. Nadat dit eerste en gewigtige resultaat verkregen is, mag men hopen, dat spoedig door een verdrag aan de onlusten, welke het Ottomansche rijk beroeren, een einde zal gemaakt worden. Indien deze hoop zich verwezenlijkte, zouden 's Keizers wenschen bijzonder zijn. In dit geval en zoodra de Sultan verklaart, dat de oorzaken, welke hem aanleiding gaven om Ruslands bijstand in te roepen, niet meer bestaan, zal het eskader, dat zich reeds te Konstantinopel bevinden moet, order ontvangen, om naar Sebastopol terug te keeren, en zal ook de marsch der landtroepen gestaakt worden.

GRIEKENLAND.

Berigten uit Corfu, van den 24sten Februarij, bevestigen de tijding der aankomst van Z M. den Koning van Griekenland te Nauplia. Den 6den Februarij heeft die vorst zijne plegtige intrede in deze stad gedaan en eene proclamatie in de Grieksche en Duitsche talen uitgevaardigd, waarvan het volgende een uittreksel is: « Hellenen! geroepen door het vertrouwen der doorluchtige grootharttige bemiddelaars; met wier magtige hulp gij uit eenen maar al te langen verdelgings-oorlog roemvol opgetreden zijt; — geroepen door uwe eigene vrije keuze, beklim ik den troon van Griekenland, om de verpligtingen te vervullen, welke ik bij de aan mij opgedragene kroon zoo wel jegens u als jegens de bemiddelende groote mogendheden heb aanvaard.

« Terwijl ik Griekenlands troon beklim, geef ik de plegtige verzekering, dat ik uwe godsdienst naauwgezet beschermen, de wetten trouw handhaven, geregtigheid jegens een iegelijk oefenen en uwe onafhankelijkheid, uwe vrijheden en uwe regten met Gods hulp tegen elk een verdedigen zal. Mijne eerste zorg zal wezen, de herstelling en bevestiging der openbare rust en orde, opdat ieder ongestoord en onbelemmerd gelijke veiligheid genieten moge. De politieke dwalingen van het verledene aan de vergetelheid overleverende, verwacht ik met vertrouwen, dat elk uwer, Hellenen, de wetten en de overheden, met derzelver volvoering belast, voortaan behoorlijke gehoorzaamheid bewijzen, en tot zijne haardsteden vreedzaam wederkeeren zal. — Ik hoop met vertrouwen, alzoo mij van de smartelijke noodzakelijkheid ontheven te zien, om tegen verstoorders der openbare rust en tegen rebellen de gestrengheid der straffende geregtigheid aan te wenden.

« Moge de Goddelijke Voorzienigheid onze vereenigde pogingen zegenen en in verjongden luister doen herrijzen het land, welks bodem de asch der grootste mannen en der grootste burgers bedekt, welks vroeger bestaan een der schoonste tijdvakken der wereldgeschiedenis uitmaakt, en welks jongst verledene aan den tijdgenoot getoond heeft, dat in dezelfs bewoners de heldenmoed en de grootheid der onsterfelijke voorvaders niet is uitgebluscht.»

— Geloofwaardige brieven uit Griekenland, te Corfu ontvangen, verzekeren, dat aldaar onverwijld tot eene algemeene ontwapening zal overgegaan worden; ook hoort men, dat eenige Grieksche opperhoofden, onder welke *Kolokotroni*, na de aankomst des Konings, reeds begonnen hebben de wapens over leveren.

LONDEN, den 9den Maart.

De tweede lezing van de bill ter beziging van krachtdadige maatregelen tot beteugeling van alle verdere woelingen in Ierland, welke tegen gisteren avond in het huis der gemeenten aan de orde van den dag was gesteld, heeft dien avond tot nieuwe en langdurige debatten aanleiding gegeven, waarvan eindelijk de voortzetting tot Maandag verschoven werd. Men twijfelt intusschen niet of de ministers zullen ten slotte bij die tweede lezing, en ook bij de daarop te wachten behandeling in commité, eene groote meerderheid voor zich hebben.

— Er zijn berigten uit Oporto tot den 21sten Februarij ontvangen, volgens welke de positie van don *Pedro* eenigzins schijnt verbeterd te zijn;

daar de Noordelijke oever van de Douro thans van Oporto tot aan St. Joao da Foz, aan den mond dier rivier, door zijne troepen bezet, en die positie behoorlijk verzekerd is; en in die nu zoo veel voordeeligere positie zou men eene nieuwe gewacht wordende versterking van 2500 man afwachten, alvorens eene ernstige offensive operatie tegen de armee van don *Miguel* te ondernemen.

Men poogt hier eene nieuwe leening ten behoeve van don *Miguel* te bewerkstelligen, en heeft daaromtrent een gedrukt prospectus in menigte uitgedeeld, waarbij men uitnoodigt om in die leening van 5 pCts. obligatien deel te nemen tegen $67\frac{1}{2}$ pCt.; maar ofschoon die prijs laag genoeg is, verneemt men niet dat deze leening eenigen bijval vindt, en zulks zou ook vreemd zijn, daar de 5 pCts. obligatien op Portugal, waarop ten minsten 5 jaren intrest schuldigd zijn, tegen 52 pCt. ter beurze te koop zijn.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Dingsdag den 12den Maart.

Ten bij 12 ure geopend.

De heeren *van Tuyl van Heeze* en *Beelaerts van Blokland* verontschuldigen zich, wegens ongesteldheid.

Zijn ingekomen twee petitien, van korenmolenaars te Delft, bedenkingen inbrengende tegen het ontwerp van wet op het gemaal, en van ingezetenen uit de provincien Groningen, bezwaren over de kadastrale werkzaamheden voordragende. Beide deze stukken zullen ter griffie worden nedergelegd.

De beraadslagingen over de ontwerpen omtrent de brandstoffen, worden geopend, en wel eerstelijk over dat, betreffende den turf.

De heer *Hihlopen* brengt onderscheidene bedenkingen tegen de hoogte van den accijns op de steenkolen in en beschouwt dien op het brandhout als onaannemelijk, om deszelfs geringe opbrengst, die niet tegen de moeijelijkheid van deszelfs inning opweegt. Met den turf-accijns zou hij zich kunnen vereenigen, doch daar de regering, en te regt, de voordragten van wetten op turf en steenkolen als onafscheidelijk aanmerkt, zoo ziet hij zich dan ook gedrongen, om datzelfde verband, de beide wetten af te stemmen. Naar de berekening van dat geëerd lid, zou de accijns op de schaalkolen, per hoed, bedragen *f* 13-22, en die op den turf, eerste soort, eerste klasse, slechts *f* 8 $17\frac{1}{2}$, hetgeen alzoo een verschil, ten nadeele van het buitenlandsch product, van *f* 5 $04\frac{1}{2}$ opleverde, hetgeen, wanneer de turf van mindere soort was, nog grooter zoude zijn. Hij kon vooral met de bepaling, in de wet op het brandhout voorkomende, niet instemmen, dat voor het hout van gesloopte gebouwen en schepen accijns zou moeten worden betaald.

De heeren *Quintus*, *van Reenen*, *van Dam*, *van Sachtelen*, *van Hemert*, *Fockema*, *van Boelens*, *Rengers*, *de Bordes*, *op den Hooff*, *van Nes* en *van Asch van Wijck*, hebben achtervolgelijk hunne bedenkingen tegen de ontwerpen in het breede ontwikkeld en uiteengezet. Zij meenden, dat er te groote ongelijkheid tusschen de onderscheidene belastingen, derzelver bedrag, of klassificatie bestond; dat, om het verband, dat tusschen de accijnsen op steenkolen en turf gevonden werd, er geene aanneming van een of ander derzelve konde worden toegelaten; dat de steenkolen te zwaar waren belast en het gebruik daarvan zoude verminderen; dat over het algemeen een accijns op brandstoffen onaannemelijk was, en de ontginning zou belemmeren; dat er geene gelijkheid van stelsel maar tweederlei soorten van heffingen werden voorgedragen; dat de bepalingen omtrent de fabrijken nog veel te wenschen overig lieten; dat de geringe opbrengst in geene aanmerking met het kostbare toezigt zoude komen; dat het platte land boven de steden wordt bevoorregt; enz. Al deze bezwaren verpligten de leden, om, óf tegen al de belastingen te stemmen, óf tegen sommige derzelve; en slechts eenigen zouden de inlichtingen des ministers afwachten.

Z. Exc. de minister van financien heeft die inlichtingen in ruime mate gegeven en al de bepalingen der onderscheidene ontwerpen, zoo in het algemeen als in het bijzonder, verdedigd en uiteengezet. Nadat de minister al de zwarigheden opgelost en aangehoord had, dat voor de steden aan stelsel van vertiering middelen bestaan zouden, die, bij gemis van belastingen op brandstoffen en gemaal, daar zouden kunnen worden ingevoerd, terwijl die voor het rijk minder doelmatig waren, besloot Z. Exc. zijne rede aldus: « Reeds meermalen heb ik aan U Edel Mog. betoogd, dat er een te kort in 's lands geldmiddelen bestaat. U Edel Mog. hebben dit zelve erkend, en de regering heeft het zich daarom dan ook ten pligt gerekend om deze en andere middelen voor te dragen, om te trachten in dat te kort te voorzien. Worden dezelve echter andermaal afgestemd, dan weet ik ter goeder trouw niet, hoe hetzelve zal worden gedekt, en wat er zal moeten worden aangevangen. Er bestaat een erkend te kort van bijna 8 à 9 millioen gulden over de dienst van 1832, waarbij nog een van circa 5 millioen over dit loopende jaar moet worden gevoegd. Veertien millioen worden er alzoo nog in in dit jaar vereischt, zoo men den geregelden gang van zaken niet wil belemmeren, het crediet van het land bewaren, de schulden niet vermeerderen, en bovenal de behoefte van 's rijks schatkist verlangt te dekken. Na dit aangevoerde laat ik de ontwerpen aan uwe beslissing over.»

De beraadslagingen gesloten zijnde, is het eerst in omvrage gebragt het ontwerp van wet betrekkelijk een' accijns op den turf, dat verworpen werd met eene meerderheid van 36 tegen 13 stemmen.

Dit, omtrent eene belasting op de steenkolen, werd vervolgens verworpen met 34 tegen 13 stemmen.

Eindelijk is ook het ontwerp van wet op het brandhout met 47 tegen 2 stemmen (de heeren *Quintus* en *Kniphorst*) verworpen.

's GRAVENHAGE, den 12den Maart.

De heer *Dedel* is gisteren naar zijne bestemming vertrokken.

AMSTERDAM, den 14den Maart.

Beurs berigten van den 13den dezer.

Onze binnenlandsche fondsen hebben over het algemeen zich zeer goed gesoutineerd en gedeeltelijk nog eene betere houding dan gisteren aangenomen. Van onze 5 pCt. zijn eenige commissien voor Engelsche rekening uitgevoerd; ook voor Duitsche rekening is iets gekocht: bijzonder veel vraag was naar beide sijndicaten; kansbiljetten en restanten zijn vrij gezocht, ook handelmaatschappij is vrij willig.

Onze $2\frac{1}{2}$ pCt. waren $46\frac{9}{16}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$ en bleven $46\frac{1}{2}$; 5 pCt. $84\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, bleven $84\frac{11}{16}$; nieuwe $84\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, bleven $84\frac{7}{16}$; restanten $1\frac{1}{4}$, $1\frac{7}{32}$, $1\frac{15}{64}$; kansbiljetten $19\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$, $19\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$; oude sijndicaat $77\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, bleef $78\frac{1}{4}$; nieuwe $62\frac{3}{8}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, $63\frac{1}{8}$ en sloot 63 met koopers; voor handelmaatschappij is $88\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ betaald; oorlogslasten, schatkistbiljetten en vrijwillige negotiatie 6 pCt. houden de prijzen van gisteren en zijn deze drie effecten alle zeer gezocht.

Buitenlandsche fondsen blijven ook zeer gezocht en voornamenlijk Russische fondsen. Voor oude Russen is $98\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$; nieuwe van 1828 en 1829 99 pCt. besteed. Roebels zeer willig: $65\frac{1}{2}$ $\frac{7}{16}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$, is op het laatst der beurs daarvoor betaald. Russen van 1831 en 1833 plaatsten zich zoo wel hier als in *Duitschland*. Van de eersten zijn verscheidene commissien voor Duitsche rekening a $88\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ uitgevoerd, en die van 1833 vinden binnenlandsche soliede koopers a $88\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$.

Spaansche fondsen zijn meer en meer geoffereerd; vele bezitters gaan voort hunne partijen met winst te realiseren; daardoor worden de prijzen derzelve niet verbeterd; 5 pCt. perpetuelen $65\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$; 3 pCt. $43\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$; uitgestelde $12\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, met weinig handel wat de laatste betreft.

Oostenrijksche fondsen placeren zich zeer goed; er was heden wederom vrij wat commissie *voor binnenlandsche rekening* in 5 pCt. metalieken, à $89\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, Pruissische loten vinden koopers à $91\frac{3}{4}$, 92.

De handel in Zuid Amerikaansche fondsen was ook heden vrij belangrijk; vele Speculanten beginnen eenige kapitalen in Columbianen en Peruanen aan te leggen; de prijzen der eersten hebben tusschen $16\frac{1}{2}$ en $15\frac{3}{4}$ gevarieerd, blijven $15\frac{7}{8}$ à 16; Peruanen $11\frac{3}{4}$ à $\frac{1}{2}$; Brazilianen waren, bij weinig handel, echter prijshoudend à $62\frac{1}{2}$ à 63; Grieken soutineren zich goed; $29\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $30\frac{1}{2}$ à 31, $32\frac{1}{2}$ à 33 was de prijs derzelve, naar verschillende stukken gerekend.

Politiek nieuws was niets ter beurs bekend; het te kort, waarop onze minister van finantien heden nederkomt, zal zonder invloed op onze fondsen-beurs blijven, doordien ons gouvernement spoedig gelegenheid vinden zal om dit deficit op eene andere wijze te dekken; zóó is de opine van onze beurs-bezoekers.

Beurs van den 14den dezer.

Behalve Spaansche fondsen ware alle fondsen zeer gezocht.

Van onze binnenlandsche was wederom commissie voor Engelsche rekening in 5 pCt.; voornamenlijk gezocht waren kansbiljetten en sijndicaten.

Van Russische fondsen zijn voor Duitsche rekening veel van 1831 à 89 en van 1833 à $88\frac{1}{8}$ aangekocht.

Oostenrijksche fondsen, doordien er heden niet veel ter markt waren zijn tot $89\frac{5}{8}$ in metalieken gedaan; Pruissische loten veel handel à 89.

Van Londen van Zaturdag komen alle fondsen $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, hooger; van Parijs van den 11 dezer weinig variatie, 3 pCt. 78 fr. 75 c.; perpetuelen $69\frac{1}{2}$.

De geest der beurs is zeer gerust.

Mengelwerk.

Ministeriele onvoorzigtigheid.

Onder al de ministeriele portefeuilles is er voorzeker geene zoo gewigtig, geene zoo volumineus, geene zoo moeijelijk te hanteren als die der staats-finantien. Want, even gelijk het in het dagelijksche leven eene onwedersprekelijke waarheid blijft, dat het geld de spil is, waarop de machine onzer huisselijke uitgaven en behoeften draait, en van het stevige en bruikbare dier spil de voortdurende werking of de langzaam toenemende stilstand dier machine af hangt: even zoo is het ook in het staatshuishouden met den gunstigen of ongunstigen toestand der finantiele aangelegenheden. Daarom gaat het zeker, dat, even gelijk

den huisselijken kring; geen bruikbaar budget van ontvangsten en uitgaven denkbaar is, zonder eenen alles overleggenden, alles naauwkeurig berekenenden, en des noods zoo veel mogelijk uitsparenden, huisvader: in het uitgebreide staatshuishouden geen duur van algemeene welvaart; geene voldoening der aangegane verbindtenissen; geene balans der toegestane ontvangsten en uitgaven denkbaar is, zonder eenen finantie-minister, die, in welke moeijelijkheden en onvoorziene omstandigheden ook gewikkeld, de noodige geestkracht, het noodige overleg bezit, om het algemeen belang der Natie in stand te houden, wier hoofdzakelijke belangen hij de eer heeft te mogen besturen en te helpen bevorderen. Wat Keizer, wat Koning, wat Vorst, wat Opperhoofd van een' uitgebreiden of, binnen enge grenzen beperkten omkreits, bestaand gouvernement zal derhalve niet altijd met een Argus-oog naar eenen minister van finantien rondzien, die al de vereischten, al de buitengewone bekwaamheden bezit, om de algemeene lands-uitgaven met de berekenbare lands-ontvangsten bestendig, zoo niet ten opzigte der laatst genoemde rubriek, in overwigt, dan ten minste in het geheel in evenwigt te houden.

Het zou ons in een te wijdloopig onderzoek wikkelen, indien wij geheel *Europa*, in onze verbeelding, wilden doorreizen, om de waarde of onwaarde der meeste ministers van finantien der voornaamste rijken ter toetse onzer beoordeeling te stellen. Kortheidshalve, en, om het meer bijzonder individueel belang, bepalen wij ons derhalve voor dit oogenblik liefst tot den man, die aan het hoofd onzes finantielen bestuurs staat, en wel, ter beoordeeling zijner openlijk gedane betuiging, bij de jongst leden discussien over de wets-ontwerpen betrekkelijk de brandstoffen, en wel met name den turf, de steenkolen, en het brandhout.

Uit het verslag dier discussien, hier boven medegedeeld, blijkt, dat genoemde wets-ontwerpen alle drie, bij ruime meerderheid van stemmen, zijn verworpen en dus in allen opzigten zijn onbruikbaar geacht ter bevordering van het individueel belang der Oud-Nederlandsche Natie. Maar het is ten tweede male, dat gezegde wets-ontwerpen als onbruikbaar zijn verworpen geworden, en ten derdemaal eerbiedig verzocht zijn in nadere overweging te nemen!

Zulk eene uitkomst moet voorzeker een hoogst pijnlijk gevoel bij hem te weeg brengen, die, met waarheid gezegd, twee jaren lang, in weerwil van den moeijelijksten finantielen toestand onzes rijks, het geluk gehad heeft, schoon niet op eene kunstelooze wijze, geld te vinden ter bestrijding onzer buitengewoon hooge uitgaven, door het tot stand brengen van leeningen, wier smakelijk maken de Nederlandsche kapitalisten, aan den eenen kant, uitlokte, om er deel aan te nemen, en, aan den anderen kant, de noodige en onontbeerlijke middelen daarstelde tot stijving van 's lands schatkist; voor hem, die het noodlottige woord: *deficit*, gestadig voor oogen heeft en moet trachten te zorgen, dat hetzelve zoo spoedig mogelijk gedekt worde.

Wij willen hier niet in het breede onderzoeken of de kortzigtigheid van Z. Exc., in het belastbaar keuren der brandstoffen, waarvan wij vroeger, (en wel onder het finantieel bestuur van den doorkundigen GOGEL,) wetten kennen, de hoofdrede der herhaalde wet-verwerping zij, dan wel of personeel belang, aan de zijde van enkelen onzer volksvertegenwoordigers daartoe de meeste aanleiding heeft gegeven. *Eene* zaak is hier zeker. Schier alle belastbare voorwerpen staan reeds op zulk eenen hoogen voet aangeslagen, dat een nog hoogere aanslag onbillijk, onuitvoerlijk moet geacht worden. Het brood, dat de burger nuttigt; het zout, dat hij tot bereiding zijner spijzen noodig heeft; de zeep, die hij behoeft tot zijn dagelijksch gebruik; het huisraad, dat hem tot nut of genoegen verstrekt; de vensters, waardoor hij het daglicht in zijne woning opvangt; de schoorsteen, waarin hij stookt; de dienstboden, die hem bedienen; de paarden, die hem ter uitoefening van zijn bedrijf, of tot uitspanning noodig zijn; de patentschuldigheid, waartoe hij, in zijn beroep, met uitzondering van eenige weinige, verbonden is; de huurwaarde van het lokaal, waar hij zich met de zijnen ophoudt, of de onroerende eigendommen, die hij bezit, dit alles en nog meer is reeds ten voorwerp van bestaande belastingen gekozen; en, niettegenstaande dit, moeten er nieuwe middelen worden gezocht om eenige ontbrekende millioenen aan te vullen. De moeijelijkheid tot het vinden dier middelen, loopt dus, bij al het opgenoemde, van zelve in het oog.

Maar dat Z. Exc. de onvoorzigtigheid gehad heeft, om openlijk, vóór de stemopneming over gezegde wet-ontwerpen, te bekennen, dat hij, bij het andermaal verwerpen derzelve, geen beter middel wist op te sporen tot dekking der ontbrekende sommen over 1832 en 33, is om drie gewigtige redenen hoogst te misbillijken. Vooreerst, omdat zulk eene betuiging al den schijn heeft, dat Z. Exc. de Staten-Generaal, als het ware, heeft willen noodzaken, om aan te nemen, wat hij als eenig redmiddel ter tafel had gebragt, en wel om de gewigtige rede, dat er geld zijn moet; ten tweede, omdat zulk eene betuiging nimmer eenen gunstigen invloed op de buitenlandsche publieke openie met betrekking tot het finantieel bestuur onzes rijks kan uitoefenen; en ten derde, omdat zulk eene betuiging, in de vergadering onzer volksvertegenwoordigers geuit, die desniettegenstaande van eene herhaalde verwerping van 's ministers project-wetten gevolgd is, buitenslands ligtelijk het vermoeden kan doen geboren worden, dat er weinig eenstemmigheid meer heerscht tusschen onze Staten-Generaal en ons Gouvernement.

Een minister kan zeer gemakkelijk te veel zeggen, en behoort zich daarvoor zorgvuldig te hoeden; zijne woorden worden gewikt en gewogen; en hoeveel te meer die van eenen bestuurder van 's lands finantien!

Al gevoelt hij ook in allen opzigte de moeijelijkheid van den toestand, waarin buitengewone omstandigheden hem gewikkeld hebben, dan zal het hem voorzeker meer tot eer verstrekken, met moed den glibberigen weg te blijven bewandelen, dan op eens uit te roepen: «ik zie geene mogelijkheid meer om voort te gaan!»

Wat anders kan, in weerwil van vroeger bewezene diensten, de slotsom van zulk eene moedeloosheid-betuiging zijn, dan het algemeen onbruikbaar verklaren van den man, die haar op zulk een gewigtig standpunt openlijk ontboezemt.

Z. Exc. heeft zich meermalen aan soortgelijke onvoorzigtigheden blootgesteld. Wij herinneren ons, onder anderen, eene streelende belofte van een matig en proefhoudend budget over 1832, en de uitkomst heeft geleerd, dat het niet proefhoudend is geweest. Beter achten wij het dus, niets vooraf te verzekeren, dan met eene hoop te vleijen, die zich spoedig in rook oplost. Beter achten wij het, voor het oog der beoordeelende en dikwerf veroordeelende staatkundige wereld, gebrek aan doorzigt te verbergen, en, zoo als het Fransche spreekwoord zegt: *bonne mine à mauvais jeu* ten toon te spreiden, dan openlijk te verklaren: buiten dezen aangewezen weg is er geen' anderen te vinden, om het voorgestelde doel te bereiken. In de staatkunde is het veroorloofd te lagchen met een neêrgedrukt gemoed.

Benjamin Constant.

(Vervolg van No. 22.)

Spoedig was BENJAMIN CONSTANT getuige van een schouwspel, dat de eerste indrukken van vrijheid, gelijkheid en broederschap weder bij hem verlevendigde: het aannemen en afkondigen, namelijk, der constitutie van het jaar III. Onder al de constitutien, door *Frankrijk* ontworpen en aangenomen is er hoogstwaarschijnlijk geene vrijer ontworpen en vrijer aangenomen, dan deze. Iedereen was vol van de voortreffelijkheid eens republikeinschen regeringsvorms en liep hoog met de instellingen van het nieuwe gemeenebest. De zamenstelling van den raad der ouden, waarin niemand zitting kon hebben beneden de veertig jaren, en daarenboven weduwenaar of gehuwd zijn moest, gaf aan denzelven een romeinsch aanzien. De Engelsche leest, waarop de beraadslagingen in de kamer der representanten geschoeid was, volgens welke ieder ontwerp van wet driemaal moest gelezen worden, vond algemeenen bijval. Het stelsel van verkiezingen, dat zich tot alle posten, van dien van Dictator tot dien van vrederegter toe, uitstrekte, bevredigde den algemeenen volkswil, gevoegd bij de onbeperkte vrijheid der drukpers en de uitgestrektste gemeente-vrijheid; terwijl het stemmen over de nieuw ontworpen constitutie daarenboven het noodige bijbragt, om de bevrediging van dien wil nog meer te bevorderen. Zoodra genoemde constitutie gereed was, zond men er afschriften van aan alle grondvergaderingen en aan alle afdeelingen van het leger, zoodat men op een' en denzelfden dag langs den *Rijn*, in het westen, op de *Alpen* de soldaten van JOURDAN, HOCHE, KELLERMANS en SCHEERER, hunne wapenen zag verlaten, zich in vredelievende committés vereenigen, om hun vaderland instellingen van vrijheid en onafhankelijkheid te geven, op dezelfde plaats, waar zij de zege voor hetzelve hadden bevochten. Welk eene bewonderingswaardige erkenning van het algemeen volksregt lag in deze in grondvergaderingen hervormde legerkampen niet opgesloten, en hoe duurzaam moest de algemeene vrijheid daar niet schijnen, waar het gouvernement geene de minste vrees betoonde, om haar zelfs door gewapende burgers, in al hare uitgestrektheid, te doen genieten. Overal, behalve in eenige Parijsche secties, werd de constitutie gaaf aangenomen. Daar was het, dat de geest der roijalisten en eerzuchtigen haar hinderpalen in den weg zocht te werpen; en de jonge, nog onervaren BENJAMIN CONSTANT behoorde weldra, zonder het te weten, tot het getal dier tegenwerkers. Door eenigen zijner Zwitsersche vrienden met mevrouw V. STAËL in kennis gebragt, waren ten huize dier schrandige vrouw spoedig alle oogen dergenen, die gewoon waren haar te bezoeken, op den geestvollen en schoonen nieuweling gevestigd. Mevrouw V. STAËL onder anderen gevoelde voor hem eene bijzondere genegenheid en gaf aan die genegenheid den ruimsten teugel; zoodat CONSTANT eerlang de afgod van het aanzienlijk besloten gezelschap werd, hetwelk uit vreemde diplomaten, emigranten, ontevredene dagbladschrijvers en vrouwen van rang bestond, die allen het spelen eener gewigtige rol voorgenomen hadden. Men zag er onder anderen SUARD, MORELLET,

de jonge LACRETELLE, LAHARPE, den geestigen LAURAGUAIS, CASSTELEANE, CHOISEUL, kortom alle onbruikbaar gewordene menschen van den ouden en nieuwen tijd, die, met de overblijfselen der republiek van 1793 zich niet kunnende vergenoegen, niets minder dan eene nieuwe omkeering van zaken beoogden. In het midden nu dezer, deels zorgelooze, deels kommervolle gedaanten, verscheen de jeugdige, opgewondene, en met moed en geestkragt bezielde BENJAMIN CONSTANT, onder het voorkomen van eenen Duitschen akademie-burger. Men schepte vermaak in hem te hooren, vooral als hij met geestdrift het omhelzen zijner meeningen aanprees, waartoe zijne welsprekendheid, buitengewone geleerdheid, zijn dichterlijk genie en fijn vernuft hem de noodige hulpmiddelen aanboden. Dronken van innig genoegen volgde mevrouw V. STAËL de gedachten van den edelen jongeling, die in haar oog de schitterendste oorspronkelijkheid van beschaving in zich vereenigde. In den zonneschijn der Engelsche aristocratie opgegroeid, was daar de afkeer voor standonderscheiding diep in zijn hart geworteld, zoodat hij de voorregten zijner geboorte ten eenemale verzaakte; later onder den Duitschen hemel verplant en van de Duitsche filosofie doortrokken, haakte hij naar het genot van een vrij, burgerlijk leven, daar waar deszelfs genoegens onbelemmerd te smaken waren. Als voorstander en verdediger van broederliefde en gelijkheid, meende hij in *Frankrijk* het oord harer heerschappij gevonden te hebben, zonder vooraf de menschen en de wereld te kennen; en hierom werd hij aanvankelijk de speelbal dergenen, door welke hij zoo opregt als dringend verlangde op de baan van waarheid- en vrijheidsmin voortgeleid te worden.

En op deze wijze kwam hij weldra aan het hoofd der revolutie-partij en schreef hij, op onophoudelijk aanzoek zijner schijnvrienden, tegen het gouvernement. Door dit bedrijf verhieven zijne opstokers hem tot in de wolken en werd hij de lieveling van de journalisten der geheime verbondelingen. Maar de tijd verscheen ook spoedig, dat hij, achter de mom der gewaande vriendschap, de gelaatstrekken der roijalistische partijgangers ontdekte en berouw gevoelde over zijne misgrepen. Nu nam zelfverwijt de plaats van zelfvoldoening in, en het verdroot hem niet weinig zijnen eersten stap op het tooneel der staatkundige wereld, op zulk eene, voor zijn gevoel beleedigende wijze, gedaan te hebben. Maar de les der ondervinding ging voor een genie als BENJAMIN CONSTANT niet verloren. Zij had hem voorzigtigheid en terughouding geleerd, die hem in zijn volgend leven de heilzaamste vruchten opleverden; te meer daar hij, een vijand van alle geweld, uit het gedrag en de gesprekken zijner ontmaskerde schijnvrienden ontdekte, dat hun doel zich nergens anders toe bepaalde, dan om met het gruwzaamst geweld alle patriotten in het verderf te storten, en het despotismus op den troon te zetten. Zulk eene les, zulk eene ondervinding was dan ook genoegzaam, om hem voor altoos van verbindtenissen met de zoodanigen te doen afzien.

(Vervolg in een volgend nommer.)

Maatschappij: tot Heil der Vrouwen.

Op de laatst gehoudene algemeene vergadering der leden dezer maatschappij is eene commissie benoemd, om de ponds-ponds-gewijze afrekening der fondsen te onderzoeken. Tot heden toe weet men, noch van wege de commissie noch door de directie, of dat onderzoek is afgeloopen en met welken uitslag. Intusschen stellen de aftredende leden veel belang om daarmede bekend te worden, want de juistheid van den afrekeningsstaat was onmogelijk op de algemeene vergadering — of zelfs in eenige dagen — na te gaan, en het is daarom, dat wij bij dezen onzen wensch openbaar maken, om met het resultaat der werkzaamheden van gezegde commissie bekend te worden; te meer, dewijl wij eerstdaags, volgens de toezegging der directie — en wij hopen dat zij ditmaal woord zal houden — de certificaten van afrekening te wachten hebben.

Het komt ons echter voor, dat de aftredende leden voorzigtig zullen handelen met geene stukken van afrekening over te nemen, voor dat het verslag der meergemelde commissie bekend zij; en vermits deze zelve het onaangename der slepende afdoening zal gevoelen, mogen wij van hare belangstelling en ijver verwachten, om spoedig met het resultaat van haar onderzoek bekend te worden.

Eenige, aftredende leden uit het fonds: TOT HEIL DER VROUWEN.

Letternieuws.

Les Femmes, poëme en IV chants, traduit de SPANDAW, *par* A. CLAVAREAU.

De met roem bij ons, om deszelfs meesterlijke vertalingen van enkele onzer verdienstelijke nationale dichtstukken, bekende dichter CLAVAREAU, gaat, uit bovenstaande opgave eener nieuwe door hem in het Fransch vervaardigde en reeds ter perse gelegde overzetting van het voortreffelijk dichtstuk van den heer SPANDAW: *de Vrouwen*, onafgebroken voort, den buitenlander, op de doelmatigste wijze met de vruchten van Neerlands zangberg, meer en meer bekend te maken. Loffelijk is dat doel en daarom allezins bevorderingswaardig. Van daar dan ook, dat de dichterlijke voortbrengselen van den heer CLAVAREAU tot hiertoe den gunstigsten bijval hebben verworven, en wij hem gerust durven verzekeren, dat zulks ook met het onderhavige zeer zeker het geval zal zijn; te meer, om het belangloozen en edelmoedige oogmerk, dat onze dichter met de uitgave dezer nieuwe vertaling heeft: *de voorziening* namelijk *in de behoeften onzer roemwaardige, krijgsgevangen helden.* Dank zij derhalve aanvankelijk toegebragt aan den gelukkigen muzenzoon, die ons geheele vaderland den streelenden pligt der erkentenis opgelegd heeft, door het verspreiden onzer vaderlandsche poëzij door geheel de letterkundige wereld. Moge hij bij voortduring lust en krachten behouden, om op het uitgekozen en, hem zoo wel toevertrouwde spoor naar nieuwe lauweren te blijven streven; een doel, waarvoor onze kinderen en kindskinderen hem na zijnen dood, even als wij thans, zullen huldigen.

ZIERIKZEE, den 12den Maart.

Op den 11den dezer is zeer gelukkig en voorspoedig van twee zoons en eene dochter verlost, *Jacoba van Diest*, huisvrouw van *Dingeman Versleeg*. De moeder en kinderen genieten tot heden eene wenschelijke gezondheid; deze vrouw is in het jaar 1828 nog van twee kinderen verlost.

Bij besluit van den heer Gouverneur van Vriesland, d. d. 28 December 1831 no. 1322/1231, belast zijnde met de regeling en het toezigt over de Verloting van Voorwerpen, vervaardigd uit overblijfselen van de Kanonneerboot no. 2, welke Verloting door den Wel Edel Gestrengen Heer Mr. *C. P. E. Robidé van der Aa* was ondernomen en tot stand gebragt, — hebben wij het genoegen te berigten, dat genoemde Vaderlandsche onderneming met eenen gewenschten uitslag is bekroond.

De Verloting heeft plaats gehad op den 26 Julij 1832, ten overstaan van den heer Notaris Mr. *J. D. van der Plaats*, terwijl uit de rekening en verantwoording, ons door den heer Mr. *Robidé van der Aa* gedaan, en door ons volkomen goedgekeurd, is gebleken, dat dezelve heeft opgeleverd een *zuiver* voordeelig overschot van *zes duizend vier honderd vier en tachtig gulden acht en negentig cents*, welke gelden zullen verstrekken ten behoeve van het Nationaal Gedenkteeken, ter eere van *van Speijk* op te rigten, en alzoo gestort zijn bij de daartoe alhier bestaande Commissie.

Wij rekenen het ons tot eenen aangenamen pligt bij dezen openlijke erkentenis te brengen aan onzen verdienstelijken stadgenoot, door wien deze verloting is ondernomen en tot stand gebragt, en de vele en velerlei werkzaamheden daaraan verbonden, zijn verrigt, waardoor niet alleen het bestaande Fonds tot het stichten van een Gedenkteeken met eene zeer aanzienlijke som is vermeerderd, maar nagenoeg negen honderd min en meer belangrijke, meerendeels fraai bewerkte, voorwerpen aanwezig — en in ons Vaderland verspreid zijn, welke door derzelver bezitters, als een aandenken aan VAN SPEYKS heldenfeit, ongetwijfeld zorgvuldig zullen worden bewaard.

Voorts is ter onzer kennis gebragt, dat een Verslag dezer Verloting ter perse is, en spoedig aan H. H. Correspondenten zal kunnen worden verzonden.

Leeuwarden,
den 5den Maart 1833.

W. H. SURINGAR.
J. CATS, Sz.
J. J. VAN VLOTEN.
M. S. DE WAAL

De Commissie tot het inzamelen van gelden ter daarstelling van een Nationaal Gedenkteeken ter eere van *van Speijk*, binnen Leeuwarden gevestigd, berigt bij dezen dat eene som van *zes duizend vier honderd vier en tachtig gulden, acht en negentig cents*, zijnde de zuivere opbrengst van bovengenoemde Verloting, is gestort bij den Tresaurier der Commissie, den Heer *W. H. Suringar*.

Leeuwarden,
den 5 Maart 1833.

De Commissie voornoemd,
M. C. W. DU TOUR VAN BELLINCHAVE.
President.

---

§ † § † † † Ten sterfhuize van *WILLEM VAN EGEREN*, in *Ooij*, bij *Zevenaar*, zal erfhuiswijze worden verkocht:

Op Dingsdag den 19den Maart 1833.

BOUW- en DEELGEREEDSCHAP, PAARDENTUIG HOOI en STROO, benevens verscheiden WERKPAARDEN, waaronder een dragtig, MELKKOEIJEN, RUNDEREN, KALVEREN, MAGERE VARKENS, 1 ZOG met 10 JONGEN en 1 EZEL met ZADEL en TOOMEN.

Op Woensdag den 20sten derzelfde maand.

Allerhande HUISRAAD, mitsgaders SPEK, VLEESCH, SMOUT enz.

BEKENDMAKING.

De Ondergeteekende maakt, ten gevolge van hoogeren last, bij deze bekend, dat uit de KONINKLYKE BOOMKWEEKERY, te *Kleef*, BOOMEN en HEESTERS tot Lanen, Versiering en nuttigen Aanleg geschikt, tot vastgestelde prijzen afgeleverd worden, en men zich te dien einde, met portvrije brieven aan den Ondergeteekenden Tuin-Opzigter, in de Diergaarde te *Kleef*, kan aanmelden.

Kleef, den 12den Maart 1833.

J. L. WEYHE,
Tuin Opzigter.

---

† † † § § § Wordt TE HUUR aangeboden, om met Mei aanstaande, of vroeger, te aanvaarden, het HUIS te *Weurt*, met STALLEN en KOETSHUIS, spatieuse TUINEN, WANDELINGEN, VISSCHERY en verdere AGREMENTEN, op eenen kleinen afstand van de stad *Nijmegen* gelegen, zeer geschikt voor Zomer- en Winterverblijf, tegen eenen jaarlijkschen Huurprijs van *vier honderd gulden.* Nadere informatie bij den Notaris VAN MANEN, aan de Koornmarkt te *Nijmegen*; Brieven franco.

---

† † § § † § In eene stad, in *Gelderland*, verlangt men, tegen Mei aanstaande, tegen billijk loon, eene BURGER VROUW, Weduwe, eenen eenvoudigen Pot goed kunnende koken, en derhalve liefst bevorens als Keukenmeid gediend hebbende; — voorts, om het bedrijf van een niet omslagtig huishouden op zich te nemen, bij een eenig Heer, met vier Kinderen, die geene zorg vereischen noch oppassing behoeven.

Die daartoe genegen is, geve met vrachtvrijen brief, onder letter P., hare woonplaats op, aan den Uitgever dezer Courant, tevens met duidelijke vermelding, waar ter plaatse men over hare persoon getuigenis kan inwinnen.

De Tandmeester
LEHMAN JOSEPH SON,

Zal tot Zaturdag den 24sten Maart in *Zutphen*, ten huize van den heer *L. BECK*, in *de Kroon*, en verder te *Arnhem*, bij *J. ROBBERT*, in *het Hôtel der Nederlanden*, over alle TANDMEESTERLYKE DIENSTEN te spreken of te ontbieden zijn.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.